

lede Legitimationsbeviser for Brugsforeninger og andre Andelsforeninger, der alene fordeler Varer indenfor Medlemmernes Kredts, hvilke Legitimationsbeviser er belastet med en Afgift af 40 Kr. til Kommunekassen, er det dernæst fundet rimeligt at indføre en Stempelafgift af 12 Kr.

Det er endvidere fundet hensigtsmæssigt at optage Stempelbestemmelsen i Lov Nr. 272 af 6. Maj 1921 § 4 i Stempeloven.

Bestemmelsen i Stempelovens § 119, 3die Stykke, om Stempelafgift af Borgerkab paa ringe Handel er udeladt i Forslaget, da der ifølge Næringslovens § 27 ikke fremtidig kræves Næringsbrev paa saadan Handel.

Ogsaa Bestemmelsen i § 119, 4de Stykke, om „alle øvrige Bevillinger efter nævnte Lov“ bør udgaa af Loven, da Bestemmelsen efter de nye Regler i Næringsloven af 1931 ikke har nogen Betydning. I øvrigt henvises til Stempelovens § 122.

Sidste Stykke af § 119 er optaget uforandret i Forslaget, idet dog Bekendtgørelse Nr. 74 af 31. Marts 1928 fra Podnoten er taget op i selve Lovteksten.

Stempelovens § 120 er nu saalydende:

„§ 120.

Naar et Borgerbrev eller Næringsbevis hjemler Ret til at drive flere Næringsveje i Forening, stemples det som den højest stempelpligtige blandt disse. Faar nogen, som er i Besiddelse af Borgerbrev eller Næringsbevis, Berettigelse til at drive en eller flere Næringsveje i Forening med eller i Stedet for den eller de tidligere, kan Paategning herom ske paa Borgerbrevet eller Næringsbeviset mod Erlæggelse af Forskellen i Stempelbeløbet.“

Ogsaa denne Paragraf maa ændres som en Følge af de nye Regler i Næringsloven. Da der ifølge Næringsloven kræves fuld Afgift til Kommunen af hver Næring (for Haandværk hvert Fag) og ligeledes ved Optagelse af ny Næring (Haandværksfag), er det fundet rimeligt at fastsætte Reglerne for Stempelafgiften i Overensstemmelse hermed.

Stempelovens § 122 er nu saalydende:

„§ 122.

De Bevillinger, som Amtmændene, Overpræsidenten eller Magistraten i København samt Magistraterne i Købstæderne udsteder i eget Navn, saavel som de Tilladelser, som Kommunalbestyrelserne i Købstæderne meddeler i Medfør af Lov om

Haandværk og Fabrikdrift m. m. af 29. December 1857 § 60, stemples til 2 Kr. Derimod er de i nævnte Lovs § 62 omhandlede Tilladelser stempelfrie. Ligeledes kan de i Forordningen af 23. Maj 1800 § 6 nævnte Bevillinger til Udbetaling af umyndiges Arvekapitaler, Bevillinger til fri Proces samt Tilladelse til at sidde i uskiftet Bø, jfr. Forordningen af 21. Maj 1845 § 18*), udfærdiges uden Stempel.“

Af denne Paragraf maa udgaa de Bestemmelser, der refererer sig til Næringsloven af 1857, og som efter Ikrafttrædelsen af Næringsloven af 1931 og Beværterloven af 1924 er uden Betydning.

Forordningen af 23. Maj 1800 § 6 er ikke formelt ophævet og bør derfor blive staaende i Loven, men med Jævnføring af Bekendtgørelse Nr. 64 af 12. Marts 1930 § 23, der indeholder de nugældende Regler for Udbetaling af umyndiges Arvekapitaler. Endelig bør Forordningen af 21. Maj 1845 § 18 erstattes med den nugældende Lov Nr. 120 af 20. April 1926 §§ 2, 4 og 10.

Stempelovens § 129 er nu saalydende:

„§ 129.

Stemplet til en Udskrift af en Eksekutions- eller Udpantningsforretning, hvorved der sker Udlæg i fast Ejendom, beregnes efter Ejendomsskyldværdien. Viser det sig ved Realisationen, at Udlægshaveren ikke bliver fyldestgjort, er Finansministeriet bemyndiget til at godtgøre en forholdsmæssig Del af det anvendte Stempel.“

Da Bestemmelserne i § 129 har givet Anledning til Misforstaaelse, og de fornødne i Praksis anvendte Bestemmelser om disse Udskrifters Stempling findes i Lovens §§ 6, 61, 63 og 128, har man ment det rigtigst at foreslaa, at § 129 udgaa.

Stempelovens § 153 er nu saalydende:

„§ 153.

De forinden 1. April 1922 oprettede Dokumenter, som er stemplet efter den indtil da gældende Lovgivning, bliver fremdeles at anse som behørigt stemplet. Er saadanne Dokumenter ikke behørigt stemplet efter den før 1. April 1922 gældende Lovgivning, stemples de efter Reglerne i nærværende Lov, hvis Bestemmelser om Ansvar for Undladelse af den foreskrevne Stempling ligeledes kommer til Anvendelse.“

*) Nu Lov Nr. 120 af 20. April 1926 §§ 2, 4 og 10.